

Val - mis - ta - gem, Val - mis - ta - gem, ris - ti - rah - vas, sest
Võt - kem Sõ - na Võt - kem Sõ - na mõõ - gaks kät - te ja

vaen - la - ne on püüd ma vah - vas, meid saa - tan neel - da hi - mus - tab.
as - tu - gem nüüd jul - gelt et - te: küll võit siis mei - e kät - te saab!

Ehk vä - ge vaen - la - sel: siin on Im - maa - nu - el! Ho - si - an -

na! Ta ram - mu all on saa - ta - nal ots käes ja võit meil saa - da - val.

2. Valvakem, sest nõrk on liha
ja kiusajal on kange viha:
oh ärgem mitte uinugem!
Vaenlane saab peagi mahti,
kui väraval ei ole vahti.
Jah valvakem ja palugem,
et me ei komista,
vaid võitja Vaimuga
võime seista,
kui tuleb tund, kus raske sund
meil tahab tuua surmaund!

3. Võidelgem! Kõik tunnid, päevad
kui noolevarvad mööda läevad
veel enne, kui me aimame.
Peagi paistvad tormitipud
ja püha linna võidulipud,
kus rahupüha peetakse.
Kes vahvalt võidelnud,
saab viimaks kroonitud.
Halleluuja!
Siis rõdumus ma Jehoovaga,
kes uueks teinud taeva, maa.

4. Issand, pööra arad meeled
ka surmaorust eluteele,
et kõik Su järel kõnnime!
Juhi meie hinge laeva,
et saaks ta Sinu juurde taeva,
siit tormimerelt rannale!
Oh ole tüürimees,
meil seisa silma ees
ööd ja päevad,
et jõuame kord järele,
kus helk Su palge paistmine!

Viis: "Ärgake" nii vahid hüüdvad"
(Wachet auf, ruft uns die Stimme)
Philipp Nicolai, 1556-1608.

Sõnad: Wilhelm Erasmus Arends, 1677-1721.
Tõlge: Rudolf Gottfried Kallas, 1851-1900.